

ПРОТОКОЛ

№ 205

гр. Пловдив, 27.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова и прокурора Божидарка Т. Попова,
Сложи за разглеждане докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600100 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Жалбоподателят – частен обвинител П. М. Я. - лично, за нея се явява адв. ИВ. М. и адв. Р. З..

Подсъдимият Й. СТ. П. – лично и с адв. К. У..

Явява се свидетелят В.К., свид. Д.П. не се явява редовно призован.

Явяват се вещите лица В.П.; Д.Х.; А.Б.; Д.П. и М.Г..

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход.

Адв. М. – да се даде ход на делото. Свидателят П. е в чужбина.

Адв. З. – да се даде ход.

Адв. У. – да се даде ход на делото.

Свидателят се изведе от залата.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на явилия се свидетел.

Сне се самоличността му:

СВ. В. В. К. – 17 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан.

Предупреден по чл. 290 НК.

Разясниха се правата по чл. 119 – 121 НПК.

Обещава да говори истината.

Познавах лицето М. Г.. Не помня деня, в който М. Г. беше ударен от кола. Датата не я помня. Когато беше ударен М. Г. от кола ние бяхме заедно.

Към 5 часа беше, когато тръгнахме с него, срещнахме се на магазина в махалата. Аз, М. и М. бяхме, Д.П.. С М. отидохме горе, в селото се намира това място, където отидохме. За орехи отидохме, да берем орехи. Извън къщите е мястото, където отидохме. Не знам как се казва главната улица. Главната улица е от В. д. към З.. Когато отивахме за орехи не сме пресичали тази главна улица. Като се връщахме заедно бяхме тримата. Тръгнахме да се приберем към махалата с орехи, бяхме тримата, пресичахме пешеходната пътека, той беше зад нас, 4-5 м, М. беше зад нас, ние с М. пресякахме, той остана зад нас 4-5 м. В едно време чухме удар. Аз с М. бяхме вече пресекли улицата, М. не още, той беше зад нас. Чухме удар и избягахме, изплашихме се. Ударът беше като го удари, видяхме, че го удари кола на М.. Беше тъмно вече, лампи там нямаше. Ние с М. си говорихме и той вече идва и видяхме тоя удар. Има една пешеходна пътека, колата го удари на пешеходната пътека. Ударът точно как колата удря М. не го видях. Не се сещам за лампи там, ние избягахме.

Връщаме се с орехите, ние с М. вървим преди М., ние заедно бяхме, М. беше на 4-5 метра зад нас, ние си вървим с М. и си приказваме и чухме удар. Говорихме си с М. и чухме удара. Не го видяхме удара, само го чухме удара отзад и избягахме. Не се обърнахме да видим какво става като чухме удара. Изплашихме се и избягахме. Не го видяхме на М. след това, какво е станало с него. Не помня след колко време след като пресякохме чухме удара. Като избягахме не казахме на никой, че сме били тримата с М. по време на удара. Ние не казахме на никой. Дойде адвокатът и ни пита какво гледахме и му

казах това, което казах преди малко. Казах му, че не съм видял. Така реших да дойда днес тука и да кажа. Днес в съда дойдох с адвоката.

Пресичахме и М. беше с нас, когато ние пресякохме и стигнахме на тротоара не видяхме къде е М. вече. М. ходеше по време на движението, на пресичане, нали беше зад нас М.. Чухме удара и избягахме.

Не, не ми направи впечатление, когато пресичахме нямаше коли, само в дясно имаше кола когато пресичахме, само една кола видяхме, която идваше отдолу. Не видяхме дали са включени светлините на колата, не съм видял светлините на колата да са включени, чухме удара, ние избягахме. Не съм видял колата да минава пред нас. От ляво ни беше З., от дясно – В. д., когато пресичахме.

Бабата на Г. не ни видя когато излизахме, не ни видя, че излизаме заедно тримата същия ден. М. знаеше, че ще излизаме заедно същия ден, бяхме се разбрали с М., че ще излизаме тримата, щяхме да ходим за орехи.

Чухме, че идва кола отдясно, чухме шума на колата и така разбрахме, че идва кола.

На тротоара бяхме, като чухме шума от колата, не бяхме пресекли още улицата, когато чухме шума на колата. Преди да мине колата ние пресякохме, бях на другия тротоар, когато пресякохме. Бързо пресякохме, не сме тичали, вървахме бързо с М., когато пресичахме. М. тогава беше зад нас, не съм го видял как е пресичал М.. Пак зад нас беше М., на 4-5 м беше, 4-5 м е от тук до тук, от мен до мястото на прокурора показва свидетелят за 4-5 метра.

Познавам марките коли. Тази кола не помня каква марка беше. Отделно дърво с орехи беше от където събирахме орехите. Незнам на кого е, на никакви хора. Нямаше пазач. Там нямаше никой, никой не ни е гонил от орехите, не сме бягали.

ПРИСТЪПИ СЕ към изслушване на вещите лица.

Сне се самоличността им:

В. л. В. П. П. – със снета по делото самоличност.

В. л. Д. Андр. Хл. – със снета по делото самоличност.

В. л. АЛ. В. Б. – със снета по делото самоличност.

В. л. Д. Ив. П. – със снета по делото самоличност.

В. л. М. Юл. Г. – със снета по делото самоличност.

Предупредени за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

Обещават да дадат вярно заключение.

ПРОЧЕТЕ СЕ заключението на л.140 - 171 от НОХД 552/20г. на ОС П..

В. л. В.П. – поддържа, г-н председател, представеното заключение изцяло във вида, в който е внесено в първоинстанционния съд. Показанията на този свидетел днес по никакъв начин не променят фактологията и изводите, които сме направили на база доказателствения материал по делото.

На стр. 20 от заключението ни за мястото на удара – първо, мястото на удара е определено на база фактическата находка торба с орехи, ведно в положението, на което е установено тялото на пострадалия след установяването му в състояние на покой т. е., след ПТП-то и въз основа на обратен кинематичен анализ е достигнато до определяне мястото на удара, както е в експертизата. На база скоростта на движение на автомобила и използвайки, ние сме го коментирали със сигурност, на база факта, че орехите са пръснати там около стълба, което означава че векторът на скоростта в момента на удара на пешеходеца е бил в тази посока, към стълба и второто което е, самото положение на тялото на пострадалия след установяването му в покой и в пряка връзка с този кинетичен анализ е изминатия спиращен път от автомобила от момента на „възприемане“, условно, на опасността до крайното му установяване в покой на автомобила.

Те са били под стрес, лицата в автомобила със сигурност са били в стрес, единият казва, че си гледал телефона и въобще не е видял. Първо да уточним как се случва завъртането, пешеходецът тръгва на скорост при това движение тялото му има две характеристики - кинетичен момент и кинетична енергия. Кинетичната енергия е породена от праволинейното му движение, кинетичният момент вече е моментът на завъртане, в момента на спирането му тази кинетична енергия няма как да изчезне, преобразува се в кинетичен момент, а кинетичният момент е кинетична енергия на въртливо движение, т. е. кинетичната енергия от бягането, когато той вижда автомобила, предприема един подскок, ако приемем така: автомобилът идва от тази страна, тръгване, възприема автомобила дори само с леко завъртане, ако бяга бързо пак по същия начин ще го направи – със спиране и се завърта, затова

травмите са изцяло локализирани от лявата страна. Пешеходецът се е движел достатъчно бързо с бягане и когато е възприел автомобила се е завъртял със спиране, не може това мигновено да се случи, но в рамките на не повече от секунда между 0,6 до секунда трае целият този момент - спиране, завъртане, обръщане. Т. е., все едно водачът има допълнително 0,7 сек. време да действа.

Ние сме го анализирали това нещо в последните задачи от експертизата, той не е пресичал и на пешеходна пътека, от момента на стъпване, на влизане на пътното платно, от този момент сме го приели. При всички случаи при движение на автомобила с включени къси светлини, както е в случая, водачът е имал възможност да възприеме пешеходеца на един по-ранен етап и тук са направени изчисления в експертизата, които обаче водят до извода, че произшествието не е било, не е могло да бъде предотвратено при съответните кинетични характеристики на движение на пешеходеца и на автомобила и при конкретните параметри на процеса спиране, защото той е попадал в опасната зона и той е тръгнал внезапно да пресича пред автомобила. Ако при условие, че е бил на тротоара и е изчаквал да пресече - да, т. е. е показвал, че ще пресича, но ако е идвал от улицата, там е едно кръстовище, ако пешеходецът идва от улицата там фронтът на осветеност пред автомобила със сигурност не е бил в тъмна зона и влизайки на скорост – пешеходецът, той няма как да го възприеме своевременно, ако той е стоял там и водачът да го забележи, че има пешеходец там. Приемаме един бърз бяг и един спокоен бяг, т. е. само бяг, не ходене, по-вероятният е бързият бяг. При спокоен бяг – да, има възможност, но за бързото бягане категорично е не предотвратим, на стр. 24 и 25 от заключението ни в таблица е изложено подробно.

За бързия ход, защото пак на база най-вече орехите, разпръснатите орехи, те са вид на осколки, стълбът се явява преградата и този процес на вълните. Ако имаме директен сблъсък да, но тук той, тъй като той е подскочил, той е бил във въздуха, това е инициалният контакт между тялото и автомобила, пешеходецът си е бил във въздуха и това е момента на инициалния контакт между автомобила и пешеходеца и затова не са толкова тежки и травмите, защото ако имаше опорен крак щеше да има доста по-големи травматични увреждания върху долните крайници. Няма опора, защото няма опора, затова са по-леки, да го наречем, травмите.

Той, пешеходецът, ускорява по тротоара и става бързо бягане

категорично, до момента на точката - тротоар ние нямаме никакви данни той как се е движил.

В. л. Г. – относно травматичните увреждания и бързото бягане - няма връзка като материална основа за изводи едното с другото, по-скоро разположението на контактните точки върху автомобила показва, че инициалният контакт е в средата на предницата, ако има една мислена линия, която разделя автомобила на две, инициалният контакт е по средата на предницата, а вторичният удар е доста по-вдясно погледнато от шофьора, което ни налага извода, че между инициалния и вторичния удар главата се е придвижила или тялото е било с наклон, единствения начин за това положение на тялото, с това отстояние между инициалния и вторичния контакт е, когато тялото залита в посоката, в която до момента се е движело. Категорично преди удара тялото се е движело спрямо автомобила от ляво на дясно с някаква достатъчна скорост, така че правейки кръгом да продължи горната част на тялото в същата посока.

В. л. П. – ние с Х. сме инженери, така че и от физика и механика разбираме.

Защото фактически така е реагирал водачът и така са неговите показания за удара в стъклото – „аз започнах да спирам в момента, в който възприех удара“, то времето, за което се получава инициалният контакт, ако приемем емблемата и после в стъклото е някъде за 0,3 – 0,4 сек., т. е. за едно мигване на очите, което е 0,3 сек. се е случило първи и втори удар – той трябва да възприеме, да скочи на спирачките и т. н.

Съдът обяви 10 мин. почивка.

Съдебното заседание по делото продължава в същия съдебен състав, прокурор и секретар.

Подсъдимият Й. СТ. П. – лично и с адв. К. У..

Жалбоподателят – частен обвинител П. М. Я. - лично, за нея се явява адв. ИВ. М. и адв. Р. З..

Вещите лица налице.

В. л. П. – при насрещно движещ се автомобил от какво разстояние би могъл водачът да възприеме обективно стоящият на тротоара пешеходец е въпрос в рамките на поставените ни задачи. След извършения отново анализ

на разстоянието, от което пешеходецът е бил осветяем и възприемаем от водача на автомобила е не по-малко от 34,62 м, т. е. 35 м, т. е. 35 м от пешеходеца до идващия насрещно автомобил, насрещен, в този момент водачът на автомобила, участвал в произшествието, което анализираме в момента, би могъл да възприеме, че там има обект и че той е пешеходец, тъй като тук имаме две фази да кажем така – първата е, разбиране за наличие на обект, втората, прякото възприятие за това какъв е обектът. Говорим за конкретна видимост и при това положение липсват обективни фактически данни каква е била скоростта на насрещно движещи се автомобили, ако той се движи „правомерно“ с определената в експертизата скорост, но не знаем как са се движили насрещно движещите се автомобили и на какво разстояние са били едни спрямо друг, липсват такива обективни данни, за да може да се определи еднозначно и категорично какво е разстоянието.

Той, пешеходецът, попада във вторична улица и няма как да го види водачът. Пешеходецът навлиза от второстепенна улица и първоначално попада в зона на ограничена видимост от наличните наоколо огради, къщи и т. н. и в момента, в който той излезе от обсега на тази зона на ограничена видимост тогава може да се прави вече конкретен анализ. 35 м от тротоара, от момента, когато манифестира желанието си да пресича той става опасност вече и това е момента, когато стъпи на платното вече става опасност. Тези 35 м не променят по никакъв начин изводите ни.

Скоростта на подсъдимия е определена в отговора на задача 13. Отговорът на въпроса на процесуалния представител на частното обвинение се съдържа в отговора на въпрос 7 и 8 с конкретни стойности при спокойно бягане скоростта не би следвало да надвишава 55,79 км/ч, стр. 26, и при бързо бягане не би следвало да надвишава 45 км/ч скоростта, това е, ако може да се каже, съобразена скорост за водача.

Тези 35 м – при условие, че имаме насрещно движещ се автомобил това е било разстоянието, от което водачът би могъл, ако няма насрещно движещи се автомобили разстоянието приблизително ще бъде същото това разстояние на възприемане, тъй като фронтът на осветеност пред фаровете от 2 лука за осветеност на обект, която е минималната граница, за да се разпознае обектът какъв е - е пак в рамките на 35 м. Няма да е по-голямо разстоянието, защото тук имаме асиметрично разпределение на светлинното петно т. е. имаме,

дясното е по-голямо, така че при осветеност от насрещно движещ се автомобил разстоянието би било по-голямо, ако разчитаме само на фаровете на автомобила на подсъдимия ще е доста по-малко разстоянието, като се отчете и че пешеходецът е на тротоар светлинните снопове са под ъгъл, не са успоредно на пътното платно и за да се възприеме обект е необходимо този обект да бъде осветен поне 20 см, за да се види.

Обясних разликата в км/ч в съдебното заседание, разликата е от там, че всеки конкретен експерт може да ползва различни методики за определяне на скоростта и няма категорична методика, която да кажем – да, това е най-точната методика. Затова е добре и така е направено и тук, да се използват няколко методики, въз основа на които да се направи съвкупна оценка за определяне на най-вероятната скорост към момента на настъпване на събитието. Ние сме използвали Закона за запазване на количеството на движението или на импулса, за да бъде определен и сме използвали и от практиката всичко казано от проф. КАРАПЕТКОВ, който е привърженик на всички механични модели, което означава че това е най-точния метод.

Една и съща формална зависимост да използваме, само една промяна на един, единствен коефициент води до разлики.

ПТП-то е времево пространствено събитие, което се развива в определен период от време и интервал на определено място, за да се определи нещо трябва да определим началният му момент на развитие и предвид него да се направи ретроспективен анализ, за да се прецени наличие на една или друга възможност. Кой начален момент да вземем в случая, за да кажем – да, предотвратимо е или не е. Приемаме хипотеза първа, пешеходецът е пресичал върху пътеката при равни други условия, т. е. движи се със същата скорост автомобилът, същата скорост на пешеходеца – точката на удара ще бъде изместена, фактологията се изменя.

При увеличаване скоростта на движение на автомобила, ако пресича на пешеходна пътека, както казва свидетелят днес, орехите нямаше да са там категорично, ако пресичаше на пешеходната пътека, категорично торбичката с орехи нямаше да е там. Тръгваме от тази торбичка с орехи и връщаме назад, изследва се траекторията на торбичката. Нямаме обективни данни, ако е бил на пешеходната пътека.

Ако се движи с конкретната скорост в конкретния случай спирачният

му път имаме опасна зона 40 м, така че отново си попада в опасната зона и нямаме предотвратимост при тази видимост и скорост на движение. И при 50 км/ч също.

В. л. Х. – поддържам представеното заключение.

В. л. Б. – също.

В. л. П. – поддържам заключението.

В. л. Г. – поддържам заключението, което сме изготвили.

ПРОКУРОРЪТ – нямам повече въпроси към вещите лица.

Адв. М. – нямам повече въпроси.

Адв. З. – нямам повече въпроси.

Адв. У. – нямам въпроси към вещите лица.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението.

На вещите лица В.П.; Д.Х.; А.Б.; Д.П. и М.Г. СЕ ИЗПЛАТИ с РКО от бюджета на съда сумата в размер на по 130.00 лева възнаграждение, както и за сумите от: на в. л. М.Г. 67.20 лв. пътни разноски; на в. л. В.П. – 48.00 лв. пътни разноски; на в. л. Д.П. 15.40 лв. пътни разноски, съгласно представените декларации.

ПРОКУРОРЪТ – ход по същество.

Адв. М. – поддържа искането във въззивната жалба, да се назначи нова АТЕ, която да отговори на въпросите ни във въззивната жалба вкл. като има предвид и показанията на днес разпитания свидетел, която да установи мястото на лицето върху платното за движение, на какво разстояние е било видимо и от какво разстояние за възприемане от водача на автомобила.

Адв. З. – държим на искането ни за разпит на другия свидетел.

Адв. У. – моля да оставите без уважение искането. Да се пристъпи към ход по същество.

ПРОКУРОРЪТ – С оглед заявеното от поверениците, ще си редуцирам становището, за мен момента от заключението от арбитражната експертиза не стана ясно как те приемат трансформирането на линейната скорост в ъглова

при завъртането на детето на 180 градуса, неznam дали ви направи впечатление вещото лице, което защитаваеше 5-ната експертиза каза, че то се е спряло на два крака, а в експертизата се казва, че било във въздуха с оглед нараняванията от медицинска гледна точка. Не можаха второ, да отговорят как това дете е било с тази скорост при положение, че е тръгнало от място, така е прието и в мотивите, че чака преминаването и на двата автомобила, трябва да има първоначално ускорение, за да стигне тези 4,6 м за 14,6 км/ч, което се приема като скорост на детето. Не ми стана ясно как вещите лица приемат, че то е в невидима част, от къде приеха, че имало къщи, огради и т. н., на фиг. 1 аз такова нещо не виждам, което е вероятно снимка от ГУГЪЛ, неznam. Затова подкрепям искането на поверениците специално за тези неща. Не ми стана и ясно за орехите, които са разпръснати и от мястото на кръвта, но категорично се изключва нормален ход на детето, защото би било логично и нормално той да се обърне и нараняванията му да са вляво, при нормален ход. При нормално бягане, имаме едни показания на свидетел, който казва според мен тичаше, а в съдебна зала казва друго, сега имаме друг свидетел. Още на ДП и бабата казва, че е знаела и малките имена.

Съдът, след тайно съвещание, намира направените доказателствени искания за неоснователни.

На първо място не следва да се отлага делото за разпит на неявия се днес свидетел Д. П., който за второ поредно съдебно заседание не се явява, редовно призован. Данните от поверениците е, че се намира в чужбина и е неясно кога ще се завърне в Б.. Същевременно с това, има разпитан друг свидетел - В.К., който е бил заедно с него и е дал своите показания относно факти и обстоятелства за случилото се ПТП. С оглед на това и искането за осигуряването на този свидетел е неоснователно, да се отлага делото и същият да се призовава отново да се яви в съдебно заседание. Поради тази причина следва да бъде заличен от списъка на лицата за призоваване.

На второ място, по отношение искането за следствен експеримент съдът също намира, че подобен не следва да се извършва във фазата на въззивното съдебно следствие. Съгласно чл.166 от НПК следствен експеримент се провежда по възможност по време и за обстоятелства близки до инкриминираните, свързани с възможността за установяване и проверка на факти и данни, предоставени от обвиняемия, свидетелите или от други

действия по разследването, които не могат да се установят по експертен път. В случая от показанията на разпитания нов свидетел в днешното съдебно заседание, не се установиха подобни нови данни, а от изготвените по делото заключения - първоначалната АТСМЕ, повторната и най-вече от арбитражната КАТСМЕ, са изяснени отново тези факти и обстоятелства.

На последно място, няма основание и за възприемане искането на частното обвинение, подкрепено от държавното обвинение за назначаване на нова експертиза, защото днес в съдебно заседание експертите от арбитражната експертиза отговориха ясно и точно на поставените въпроси, относно детайлите за причините и механизма на възникване на ПТП. В този смисъл и не може да се приеме, че същото е необосновано или възниква някакво съмнение за неговата правилност, съгласно чл.153, пр.2 от НПК.

В този смисъл съдът счита доказателствените искания за неоснователни, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на повереника на частните обвинители и прокурора.

ЗАЛИЧАВА от списъка на призованите лица св. Д. З. П..

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** представените по делото писмени доказателства.

ОБЯВЯВА ЗА ПРИКЛЮЧИЛО СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, ще моля да уважите протеста на окръжния прокурор като приемете, че пешеходецът е бил видим за подсъдимия, който е управлявал автомобила дали с 51, дали с 58 км/ч. и вещите лица казват, че и двете скорости са нормални, с оглед различната методика, която са използвали. В своите обяснения подсъдимият П. е обяснил, че знае пътя, много пъти е минавал, ПТП-то е настъпило в предупредителен знак **ВНИМАНИЕ ДЕЦА**, там има училище, има пешеходна пътека, възприел е от 35 м детето, което стои на нея с намерение да я пресече, но не намалява скоростта си. Ще моля да приемете и обстоятелството, че пострадалият Г. се е движел със спокойно, с не толкова бързо бягане, както е приел ОС в мотивите си към оправдателната присъда. Това е така, според

мен, защото той първо не би могъл толкова бързо да бяга, както експертите са изчислили, изчаквайки преминаването на двете насрещно движещи се коли, защото той наема, за да премине тези 7 м косо и на второ място, с оглед травматичните му увреждания по лявото бедро, а именно, че той, тичайки успява да се обърне на 180 градуса и да бъде ударен със знака на автомобила, за да бъде преобърнат на капака и настъпи удар с лявата част в десния край на предното обзорно стъкло. За бързо бягане имаме данни само от св. Б., но такова обръщане при бързо бягане не би могло да е възможно, ако няма място, където да има опора, защото самата скорост на движение би тласнала лицето напред, но не и ъглово. С оглед на това считам, че ако подсъдимият при действието и на двата знака и преминаване през пешеходната пътека, не е било толкова късно, училището, ако бе намалил скоростта, въпреки че там е 50 км/ч и е забелязал от 35 м въпросния пешеходец, то нямаше да настъпи както ПТП-то, така и смъртта на пострадалия Г..

В този смисъл моля да се произнесете като за наказанието поддържам казаното от прокурора от ОП.

Адв. М. – Уважаеми апелативни съдии, ще моля да отмените присъдата на ОС П.. Поддържам изцяло казаното от прокурора, като ще повторя, че от днешните експерти се каза, че всъщност зоната му на видимост е 35 м, на подсъдимия, съответно той с оглед и ЗДП е бил длъжен да съобрази тази зона на видимост. В този смисъл скоростта, с която се е движел – 51 или 58 км/ч, се явява не само превишена, а и несъобразена. Ако той бе реагирал навреме с намаляване на скоростта си ПТП-то щеше да бъде предотвратено.

Още повече, ако е имал насрещно идващи автомобили, които крещят за ограничаване на видимостта, тъй като шофьорите имаме задължение да следим какво се случва в цялото пътно платно, не само в нашето. Нещо повече, подсъдимият в своите обяснения е казал – аз видях момчето едва, когато беше пред колата, т. е. когато го е ударил, това говори, че той не е наблюдавал непрекъснато пътното платно. В този смисъл считам, че приложението на чл. 15 НК става безпредметно и неоснователно, тъй като подсъдимият сам се е поставил в невъзможност, движейки се с превишена скорост, независимо каква е, да предотврати ПТП-то.

По отношение извода на ОС П., че починалият не би следвало да се приеме за дете, съм коментирал във въззивната жалба, че освен че е

противозаконно, противоречащо на настоящата законова уредба това твърдение противоречи и на морала. Предполагам всички имаме деца и не бихме казали, че когато са били нашите деца на 14 години видите ли не са деца, те са големи хора.

Моля Ви да отмените присъдата оправдателна на Окръжен съд П., като постановите нова, с която да осъдите подсъдимия П..

Адв. З. – Уважаеми апелативни съдии, изцяло поддържам казаното от представителя на прокуратурата, както и от адв. М..

Също считам, че по категоричен начин се доказва нарушението както и че подсъдимият е нарушил чл. 21 от ЗДП, като се е движел със скорост над разрешената, както и чл. 116, става въпрос за дете на 14 години и точно затова трябва да е изострено вниманието и да се движим със скорост, за да се избегне произшествие. Обвинителният акт е доказан, присъдата следва да бъде отменена и да постановите нова, с която да го признаете за виновен.

Алтернативно – моля да върнете делото за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд - П..

Ч. обв. П.Я. – съгласна съм с това, което казаха адвокатите. Нямам какво да допълня.

Адв. У. – Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите присъдата, постановена от първоинстанционния съд в сила. В миналото производство както и в настоящото, във фазата на ДП бяха изготвени две комплексни експертизи, както и в настоящото съдебно производство изобщо прокуратурата не желае да коментира първата комплексна експертиза. Това е образно казано експертизата с вещо лице автоексперт В. М., втората автоекспертиза с в. л. М. и третата е арбитражната с вещо лице доц. П.. Математическите модели, на които се позовават те са научно допустими, това е смисълът да се правят експертизите. Вещото лице СТ. М. пред ОС каза, че е работил по същия модел, по който е изготвена експертизата на М.. Спорният въпрос за обръщането на детето дало основание на окръжния прокурор в П. да поиска втората експертиза за изясняване на този въпрос, само че това можеше да стане с допълнителна задача, а не с нова експертиза. В изложението си пред ОС М. казва - колегите са стигнали до същия извод по същество, това което те констатираят като обстоятелства не се различава от

това, което ние констатираме, на практика това завъртане, което се потвърждава и от арбитражната експертиза. Няма спор за тези обстоятелства. Къде тогава е проблемът? Проблемът е относно дефицита на данни за скоростта и посоката на движение на пешеходеца и момента на навлизането му в платното за движение, има дефицит, няма от къде да се вземат тези данни. Подходът на прокуратурата е, чрез експертизата да се създадат нови доказателства, ама тя, експертизата почива на доказателства. Това е така или иначе. Какво е обвинението, за предизвикване на ПТП, поради нарушение на правилата за движение, но кои – превишена скорост, не несъобразена, имаме движение с превишена скорост. Ясно е, че именно превишената скорост би трябвало пряко и непосредствено да влияе на вредоносния резултат, т. е. причинно - следствената връзка да съществува между превишената скорост, което е опровергано от експертизите. Тази превишена скорост няма връзка с вредоносния резултат, това е в основата на мотивите към оправдателната присъда на ОС П.. Считам, че бяха положени много усилия, за да се стигне до обективната истина както още на ДП с изключителни усилия бяха положени и от първоинстанционния съд за детайлно изясняване на всички обстоятелства с разпит на свидетели, и не може във фазата на въззивната проверка да се събират действително такива доказателства. Разпитаният днес свидетел, показанията му категорично противоречат с цялата доказателствена съвкупност по делото, не могат да носят каквато и да е информация и отстоянието от мястото на удара до пешеходната пътека от 4 м с някакъв математически модел Г. се е движел много, много назад, за да могат те да пресекат и да чуят след това удар, това са пак някакви гадания и няма да затруднявам съда с такива хипотези. Има изобилна съдебна практика, която съм цитирал и в пледоарията си пред ОС П., както и разбирането на ВКС така и най-вече, че няма как да се вмени вина и в случая е случайно деяние и е било непредотвратимо на база поведението на пешеходеца за съжаление.

Несъмнено считам, че са събрани достатъчно доказателства и анализът на обстоятелствата по делото ще доведе настоящия съд до закономерния извод да потвърди присъдата на първоинстанционния съд в П.. Моля за Вашия съдебен акт.

ПОДСЪДИМИЯТ ЗА ЗАЩИТА: Напълно съм съгласен с това, което каза адвокатът ми.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ:

Й. СТ. П. – от съда искам справедлива присъда.

Съдът, след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в срок.

Заседанието се закри в 12:43 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Секретар: _____